

forslagets bemærkninger ikke anset det for påkrævet at optage nogen særlig bestemmelse om dødsstraf for folkedrabshandlinger. Ministeriet har herved lagt vægt på, at folkedrabshandlinger for størstedelens vedkommende vil være omfattet af borgerlig straffelovs § 237 om drab og hermed, såfremt de begås under krig eller besættelse til fremme af fjendtlig interesse, også af den nævnte lov af 1952.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra samtlige partier. Det henvistes efter 1. behandling til et udvalg, hvis arbejde med sagen ikke resulterede i ændringsforslag. I udvalgets enstemmige behandling oplyses, at udvalget i samråd med justitsministeren har „drøftet de under lovforslagets 1. behandling rejste spørgsmål om lovens gyldighed i Grønland og om udformningen af den i lovforslagets § 2 indeholdte bestemmelse om straf for forsøg på og medvirken til folkedrab.

Med den statsretlige stilling, Grønland indtager efter den nye grundlov, må det anses for unødvendigt i loven, som man fra alle sider er enig om bør have gyldighed også for Grønland, at optage en udtrykkelig bestemmelse herom. Efter justitsministerens opfattelse, som deles af udvalget, følger det af den grønlandske kriminallovs karakter af en speciel lov og af kriminallovens § 2 — hvorefter blandt andet lovens kapitler 3 og 23, forsåvidt ikke andet er bestemt, finder anvendelse også på overtrædelser af særlovgivningen — at der i Grønland ikke bliver tale om ikendelse af fængselsstraf, men alene om idømmelse af de i kriminallovens kap. 23 omhandlede foranstaltninger, og at de i kriminallovens kap. 3 indeholdte bestemmelser om forsøg og medvirken for Grønlands vedkommende træder i stedet for borgerlig straffelovs tilsvarende regler. Udtrykkelige bestemmelser herom i forslaget om straf for folkedrab må således anses for overflødige.

Udvalget har overvejet spørgsmålet om, hvorvidt lovforslagets § 2 bør formuleres som en henvisning til borgerlig straffelovs regler om forsøg og medvirken eller som en ordret gengivelse af konventionens art. III, b—e. Den i forslaget benyttede formulering finder udvalget ligesom justitsministeren mest hensigtsmæssig, idet den på den ene side må anses for tilstrækkelig til at opfylde konventionens bestemmelser og på den anden side indebærer de fordele for retsansvarelsen, der er forbundet med anvendelsen af de traditionelle forsøgs- og meddelagtighedsbegreber.“

Lovforslaget vedtoges uændret og enstemmigt.

93. Færdsejlslov. (Justitsminister *Hans Hækkerup*). [A. sp. 209. — C. sp. 593].